

pro vědi, slovesnost a umění" v Pragi, dopisujoč član „Imperat. akademije nauk“ v St. Peterburgu, „Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti“ v Zagrebu in „Srpskog učenog društva“ v Belgradu, dalje vnanji član „Královské české společnosti náuk“ v Pragi, častni doktor slovanske filologije, častni član „Srpske kraljevske akademije“ v Belgradu, razen tega častni, oziroma pravi ali dopisujoči član več literarnih društev in družb.

Pokojni dr. Krek pa ni bil velik samo kot učenjak, ampak tudi kot človek! Nič učenjaške nadutosti, nič prezirljivosti ni bilo zapaziti pri njem! Bila ga je sama koncilijantnost, sama prijaznost! Tem teže nam je po njem srce vsem, ki smo ga poznali, ki smo imeli srečo, priti ž njim v dotiko! — Zaslužnemu učenjaku zaslužena slava, vrlemu možu blag spomin!

† **Anton Ažbe.** Dne 6. avgusta je umrl v Monakovem nenadoma velik slovenski umetnik, genijalni slikar Anton Ažbe, v najlepši moški dobi, komaj 43 let star. Anton Ažbe je bil v domovini manj znan nego drugi izmed naših slikarjev in mnogi morda do zadnjih časov niso vedeli, da je baš on kot malokdo proslavil slovensko ime v inozemstvu. Njegova „Zamorka“, katero smo občudovali tudi v Ljubljani, je vzbujala svoje dni veliko pozornost po mnogih mestih v Avstriji in Nemčiji. Slikarska šola, ki jo je bil ustanovil v Monakovem, pa je bila izmed najbolj čislanih in najbolje obiskovanih. Rajni Ažbe je imel toplo čuteče slovensko srce, kar je pokazal zlasti s tem, da je z velikim veseljem in posebno vnemo vzgajal baš slovenske slikarje. Skrb za druge in resnost, s katero je posvečal svoje moči poučevanju, je morda poglavitni vzrok, da je zapustil manj skončanih del, nego bi želeli. A kar je zapustil, priča, da je bil umetnik v najplemenitejšem pomenu besede. Slava njegovemu spominu!

† **Alojzij Šubic.** Nekoliko dni pred smrtjo velikega Ažbeta, v noči od 15. na 16. julija, je preminil drug nadarjen slovenski slikar, Alojzij Šubic, ožji rojak prvega in zadnji izmed znane slikarske trojice bratov Šubicev. Skrb za obstanek ga je gnala preko morja. Tam je dobil zaslužka, a zavidna usoda mu ni privoščila ugodnejšega življenja. Umreti je moral, ko bi bil lahko živel! Dopolnil je šele 40. leto svoje dobe. Bodi slovenskemu umetniku lahka prekmorska gruda!

Prešernov album. Častito občinstvo opozarjamo, da je na razpolago še več iztisov „Prešernovega albuma“, ki je izšel kot decembrska številka „Ljubljanskega Zvona“ ob Prešernovi stoletnici, torej tedaj, ko bi se bil imel po prvotni nameri odkriti Prešernov spomenik. Dobiva se po 2 K 40 h pri knjigotržcu L. Schwentnerju v Ljubljani.

Popravek. Na strani 543. v 13. vrsti odzgoraj čitaj: „Vse drugo — ubogo malo“ namesto „Za njim“ itd.

